ĢENERĀLADVOKĀTA PAOLO MENGOCI [*PAOLO MENGOZZI*] SECINĀJUMI,

sniegti 2007. gada 15. februārī [1]

I — Ievads

1. Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas uz Padomes 1993. gada 1. februāra Regulas (EEK) Nr. 259/93 par uzraudzību un kontroli attiecībā uz atkritumu pārvadājumiem Eiropas Kopienā, ievešanu tajā un izvešanu no tās [2] (turpmāk tekstā — "Regula") interpretāciju attiecībā uz atsevišķām II pielikumā minētajām atkritumu kategorijām. Iesniedzējtiesa it īpaši lūdz Tiesu precizēt, vai pastāv paziņošanas pienākums tādu jauktu atkritumu, kuru kombinācija nav minēta Regulas II pielikumā, bet tomēr tajā ir iekļautas to veidojošās vielas atsevišķi, izvešanas pārstrādei gadījumā.

II — Atbilstošās tiesību normas

Piemērojamās Kopienu tiesības

2. Regula ir pieņemta, lai uzlabotu uzraudzības un kontroles sistēmu attiecībā uz atkritumu pārvadājumiem Eiropas Kopienā, kā arī to ievešanu un izvešanu no Kopienas, kas vienlaicīgi skar gan dalībvalstis, gan trešās valstis, lai saglabātu, aizsargātu un uzlabotu vides kvalitāti, pamatojoties uz Kopienas saistībām, ko tā uzņēmās ar Bāzeles konvenciju un ESAO 1992. gada 30. marta lēmumu [3] (turpmāk tekstā — "ESAO lēmums").

1 — Oriģinālvaloda — itāļu.

2 — OV L 30, 1. lpp., piemērojamajā versijā, kas grozīta ar Komisijas 2001. gada 28. decembra Regulu (EK) Nr. 2557/2001 (OV L 349, 1. lpp.); to atcēla ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Regulu (EK) Nr. 1013/2006 par atkritumu pārvadājumiem (OV L 190, 1. lpp.).

3 — ESAO Padomes 1992. gada 30. marta Lēmums par kontroli attiecībā uz reģenerācijai paredzēto atkritumu pārvietošanu pāri robežām, C(92) 39, galīgā redakcija.

3. Nozīmīgākie Regulas apsvērumi, kas attiecas uz šo lietu, ir šādi:

"tā kā Kopiena ir parakstījusi 1989. gada 22. marta Bāzeles Konvenciju par bīstamo atkritumu starptautisko pārvadājumu un to apglabāšanas kontroli;

[..]

tā kā Kopiena ir apstiprinājusi Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO) Padomes 1992. gada 30. marta Lēmumu par kontroli attiecībā uz pārstrādei paredzēto atkritumu pārvietošanu pāri robežām;

[..]

tā kā ir svarīgi atkritumu pārvadājumu uzraudzību un kontroli organizēt tā, lai ņemtu vērā vajadzību saglabāt, aizsargāt un uzlabot vides kvalitāti;

[..]

tā kā ir nepieciešams piemērot dažādas procedūras, ņemot vērā atkritumu veidu un to pārvietošanas galamērķi, ieskaitot to, vai atkritumi ir paredzēti apglabāšanai vai pārstrādei;

[..]

tā kā atkritumu eksportēšana pārstrādei uz valstīm, uz ko ESAO lēmums neattiecas, ir veicama saskaņā ar noteikumiem, kas nodrošina atkritumu apsaimniekošanu videi drošā veidā;

[..]

tā kā ESAO lēmuma Zaļajā sarakstā iekļautiem to atkritumu pārvadājumiem, kas paredzēti pārstrādei, parasti nepiemēro kontroles procedūru, ko nosaka šī regula, jo šādiem atkritumiem parasti nebūtu jārada risks videi, ja tie tiek atbilstīgi pārstrādāti galamērķa valstī [..]".

4. Ar Regulu ieviestās procedūras būtībā atšķiras trīs aspektos, proti, pēc atkritumu veida, vietas, kur paredzēts tos reģenerēt vai apglabāt atbilstoši šo darbību klasifikācijai 1975. gada 15. jūlija Direktīvā 75/442/EEK par atkritumiem [4], un pēc galamērķa valsts. Vispārīgi — ar dažiem izņēmumiem, tajā skaitā attiecībā uz Atkritumu zaļajā sarakstā iekļauto atkritumu pārvadājumiem — visu veidu pārvadājumiem nepieciešams iepriekšējs paziņojums.

5. Runājot par pirmo kritēriju, Regulā atkritumi ir iedalīti trīs sarakstos, proti, "Atkritumu zaļajā sarakstā" (II pielikums), "Atkritumu dzeltenajā sarakstā" (III pielikums) un "Atkritumu sarkanajā sarakstā" (IV pielikums).

6. Saskaņā ar 14. apsvērumu Atkritumu zaļajā sarakstā minētās vielas nerada draudus videi, ja tās atbilstoši pārstrādā, tāpēc vispārīgi to pārvadāšanai nav obligāts paziņojums, ja minētās vielas paredzēts pārstrādāt citā dalībvalstī.

7. Regulas 1. panta 3. punktā noteikts:

"a) Šīs regulas noteikumi neattiecas arī uz to atkritumu pārvadājumiem, kas paredzēti tikai pārstrādei un iekļauti II pielikumā, izņemot gadījumus, kas noteikti šā punkta b), c), d) un e) apakšpunktā, 11. pantā un 17. panta 1., 2. un 3. punktā;

b) uz šādiem atkritumiem attiecas visi Direktīvas 75/442/EEK noteikumi. [..]"

8. Attiecībā uz Atkritumu zaļajā sarakstā iekļauto atkritumu pārvadājumiem, kurus paredzēts pārstrādāt Ķīnā un uz kuriem neattiecas ESAO lēmums, no Komisijas 1999. gada 12. jūlija Regulas (EK) Nr. 1547/1999 [5] D pielikuma, redakcijā, kas

4 — OV L 194, 39. lpp., redakcijā, kas piemērojama šajā lietā, kas grozīta ar Komisijas 1996. gada 24. maija Lēmumu Nr. 96/350/EK (OV L 135, 32. lpp.) un kas tagad konsolidēta ar Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. aprīļa Direktīvu 2006/12/EK par atkritumiem (OV L 114, 9. lpp.).

5 — Regula, ar kuru atbilstīgi Padomes Regulai (EEK) Nr. 259/93 nosaka kontroles procedūras, kas piemērojamas konkrētu atkritumu veidu sūtīšanai uz valstīm, uz kurām neattiecas ESAO Lēmums C(92) 39, galīgā redakcija (OV L 185, 1. lpp.).

bija spēkā pamata prāvas faktu norises laikā, izriet, ka nebija iepriekš jāpaziņo šai valstij, lai pārvadātu Atkritumu zaļajā sarakstā ietilpstošus atkritumus, tajā skaitā vielas, kas ietilpst kategorijās GA 120 7404 00, GC 020 un GH, bet *CCIC* (*China National Import and Export Commodities Inspection Corporation* [Ķīnas Valsts importa un eksporta preču inspekcijas korporācija]) veic pārbaudi pirms izvešanas.

9. Jāpatur prātā, ka katrs saraksts ir sadalīts kategorijās alfabēta kārtībā (piemēram, iepriekš minētā kategorija GH ietver cietos plastmasas atkritumus), kas savukārt ir sadalītas specifiskākās apakškategorijās numurētā kārtībā [6].

10. Pamata prāvā aplūkotie atkritumi ietilpst kategorijās "GA 120 7404 00 vara atkritumi un lūžņi" un "GH 013 (ex 3915 30) vinilhlorīda polimēri", kategorijā "GC (citi metālus saturošie atkritumi)" un tās apakškategorijā "GC 010 elektrisko iekārtu atkritumi un elektroniskie lūžņi, kas sastāv tikai no metāliem vai to sakausējumiem" un "GC 020 elektroniskie lūžņi (tādi kā iespiedshēmu plates, elektroniskās sastāvdaļas, kabeļu vadi utt.), kā arī attīrītās elektroniskās sastāvdaļas, no kurām ir iespējams iegūt parastos metālus un dārgmetālus" [7].

11. Atkritumu zaļā saraksta ievadā, kas tajā iekļauts ar Komisijas 1994. gada 21. oktobra Lēmumu Nr. 94/721/EK [8] par Regulas Nr. 259/93 II, III un IV pielikuma pielāgošanu saskaņā ar tās 42. panta 3. punktu, paredzēts, ka:

"Neatkarīgi no tā, vai atkritumi ir vai nav iekļauti šajā sarakstā, tos nedrīkst pārvietot kā zaļos atkritumus, ja tie ir tiktāl piesārņoti ar citiem materiāliem, ka a) ar atkritumiem saistītais risks palielinās tik daudz, ka šos atkritumus ir lietderīgi iekļaut Atkritumu dzeltenajā vai Atkritumu sarkanajā sarakstā, vai b) atkritumus nav iespējams reģenerēt videi draudzīgā veidā."

12. Runājot par atkritumiem, kas nav iekļauti II, III vai IV pielikumā, 17. panta 8. punktā ir paredzēts:

6 — Turklāt jāpatur prātā, ka iepriekš minētajās kategorijās burts G norāda uz Regulas II pielikumā minēto Zaļo sarakstu, ko kvalificē kā "Zaļo sarakstu".

7 — Jāpatur prātā, ka iepriekš minētās Regulas Nr. 1547/1999 D pielikumā atkal minētas atkritumu kategorijas, kuras uzskaitītas Regulas Nr. 259/93 II pielikumā, uz kurām neattiecas eksporta kontroles procedūras attiecībā uz trešām valstīm, kas uzskaitītas iepriekš minētajā D pielikumā, kuru vidū Ķīna. Attiecībā uz iedaļu GC 010, lai arī tur atrodams formulējums "Elektrisko iekārtu atkritumi, kas sastāv tikai no metāliem vai to sakausējumiem" iepriekš minētajā pielikumā II, pielikumā D lietots formulējums "Elektriskās iekārtas, kas sastāv tikai no metāliem vai to sakausējumiem".

8 — OV L 288, 36. lpp.

"Ja III un IV pielikumā iekļautie pārstrādei paredzētie atkritumi un pārstrādājamie atkritumi, kas vēl nav iekļauti II, III vai IV pielikumā, tiek eksportēti uz valstīm un cauri valstīm, uz ko ESAO lēmums neattiecas:

— analogi tiek piemēroti 15. panta noteikumi, izņemot tā 3. punktu,

— var tikt izteikti pamatoti iebildumi tikai saskaņā ar 7. panta 4. punktu,

ja vien divpusējie vai daudzpusējie līgumi, kas stājušies spēkā saskaņā ar 16. panta 1. punkta b) apakšpunktu, nenosaka citādi un izņemot gadījumus, kad tiek izmantota kontroles procedūra, kas noteikta šā panta 4. vai 6. punktā vai 15. pantā."

13. 15. pantā ir paredzēta paziņošanas procedūra un iepriekšējas atļaujas saņemšana Atkritumu sarkanā saraksta atkritumiem.

14. Visbeidzot, jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas 26. pantu:

"1. Jebkurš veiktais pārvadājums:

a) par ko nav paziņots visām iesaistītajām kompetentajām iestādēm atbilstoši šīs regulas noteikumiem, [..]

b) par ko nav saņemta iesaistīto kompetento iestāžu piekrišana atbilstoši šīs regulas noteikumiem, [..]

tiek uzskatīts par nelikumīgu pārvadājumu.

2. Ja par šādu nelikumīgu pārvadājumu ir atbildīgs paziņotājs, nosūtītāja kompetentā iestāde nodrošina, ka attiecīgos atkritumus:

a) nosūtītāja valstī pieņem atpakaļ paziņotājs vai vajadzības gadījumā pati kompetentā iestāde, vai, ja tas nav izpildāms;

b) citādi apglabā vai izmanto pārstrādei videi drošā veidā 30 dienu laikā no dienas, kad kompetentā iestāde saņēmusi informāciju par nelikumīgo pārvadājumu, vai kādā citā laika periodā, par ko var vienoties iesaistītās kompetentās iestādes.

Šādā gadījumā tiek izsūtīts paziņojums par tālākām darbībām. Neviena no nosūtītāja vai tranzīta dalībvalstīm nevar iebilst pret šo atkritumu nogādāšanu atpakaļ, ja tas tiek darīts pēc pilnībā pamatota galamērķa kompetentās iestādes lūguma un sniedzot iemesla paskaidrojumu."

III — Faktiskie apstākļi un lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

15. No lēmuma par prejudiciāla jautājuma uzdošanu izriet, ka 2004. gada martā *Omni Metal Service* (turpmāk tekstā — "*OMS*"), kas ir Francijā dibināta sabiedrība, nodeva vadu atlikumu kravu kādam Ķīnas uzņēmumam, kurš ietilpst Austrālijas sabiedrību grupā, kas specializējušās metālu pārstrādē.

16. *OMS* pārveda minētos atkritumus pa jūru no Bilbao Spānijā uz Ķīnu caur Nīderlandi. Pēc *CCIC* veiktās pārbaudes Ķīnas iestādes bija iepriekš devušas atļauju šim pārvedumam, lai gan kompetentās Nīderlandes iestādes nebija informētas par šo tranzītu.

17. Pēc Nīderlandes muitas iestāžu veiktās pārbaudes atklājās, ka pārvestie vadi pavadzīmēs ir uzrādīti kā "elektriskie" vadi, kuri sastāv no vara kodola, kas apvilkts ar PVC izolāciju, un kam ir dažādi diametri — līdz pat 15 cm. Nīderlandes iestādes, uzskatīdamas, ka šāds PVC un vara savienojums neietilpst nevienā no Regulas II, III un IV pielikumā un it īpaši Atkritumu zaļajā sarakstā minētajām kategorijām, nosūtīja atpakaļ minēto atkritumu partiju uz Spāniju, nosūtītāju valsti, norādot, ka pārvedums bija veikts, ignorējot Regulā noteikto paziņošanas un atļauju saņemšanas kārtību, un tādēļ bija uzskatāms par nelikumīgu pārvadājumu iepriekš minētā 26. panta nozīmē.

18. Tajā pašā laikā tika uzsākts kriminālprocess pret *OMS*, kurai tika inkriminēta atkritumu pārvešana, iepriekš nepaziņojot tranzīta valsts kompetentajām iestādēm saskaņā ar Regulas 15. pantu.

19. Lēmumā par prejudiciālā jautājuma uzdošanu *Rechtbank te Rotterdam* apgalvo, ka prokuratūra uzskata, ka minētie atkritumi neietilpst Atkritumu zaļā saraksta kategorijā GC 020, jo šajā gadījumā runa nav par mājsaimniecības vadiem un/vai stieplēm, bet zem zemes lietojamiem liela diametra vadiem.

20. Tomēr prokuratūra uzskata, ka attiecīgo vadu PVC un vara savienojumu, kas nav minēts Atkritumu zaļajā sarakstā, nevar uzskatīt par tam piederīgu, jo, ņemot vērā Regulas mērķus un faktu, ka "zaļo" vielu pārvadāšanai piemērojamā kārtība ir izņēmums no Regulas ieviestās kontroles sistēmas, šis saraksts ir jāinterpretē šauri un jāpiemēro ierobežoti. Pamatojot šo apgalvojumu, prokuratūra minēja spriedumu lietā *Beside* un *Besselsen* [9], kurā Tiesa ir apstiprinājusi, ka paredzēto atkritumu pārvadāšanas kārtību, kas minēta II pielikumā, var piemērot tikai tad, ja runa ir par "atbilstoši sadalītām zaļajām vielām" vai "zaļo" vielu kombinācijām, kas, ja tās nav atdalītas, Atkritumu zaļajā sarakstā atrodamas kopā.

21. Saskaņā ar Regulas 17. panta 8. punktu tās 15. pants tātad pēc analoģijas būtu jāpiemēro atkritumu, kas sastāv no "zaļo" vielu kombinācijas, kas nav atdalītas un kas kombinētā veidā nav atrodamas nevienā Regulas sarakstā, pārvešanai uz Ķīnu — valsti, kas nav ESAO dalībniece. Tādējādi prokuratūra uzskata, ka šajā gadījumā par pārvadājumu bija jāpaziņo Nīderlandes kompetentajām iestādēm.

22. *OMS* iebilda pret šo apgalvojumu, uzskatot, ka minētie vadi ietilpst kategorijā GC 020, jo šī iedalījuma noteicošais elements ir vadu sastāvs, bet to izcelsmei vai diametram nav izšķirošas nozīmes. Tā kā to sastāvā ir PVC un varš, šie vadi būtu pieskaitāmi kategorijā GC 020 minētajiem elektroniskajiem lūžņiem, kuru vadiem un/vai stieplēm parasti ir tāds pats sastāvs.

23. Pakārtoti *OMS* apgalvoja, ka uz divu vielu, kas atrodamas Atkritumu zaļajā sarakstā, kombināciju jebkurā gadījumā attieksies tur minētā kārtība, pat ja vielas sarakstā nav minētas kombinētā veidā. Šo interpretāciju apstiprina arī lielākajā daļā dalībvalstu piemērotā prakse, tajā skaitā Spānijā — nosūtītājā valstī, kā arī Ķīnā — galamērķa valstī.

9 — 1998. gada 25. jūnija spriedums lietā C-192/96 *Beside* un *Besselsen* (*Recueil*, I-4029. lpp.).

24. Tā kā iesniedzējtiesa šaubījās par piemērojamo Regulas normu interpretāciju, tā nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai tādus vadu atkritumus kā šajā lietā esošie (kuru daļas diametrs ir 15 cm) var uzskatīt par "elektroniskajiem lūžņiem" (kā stieples utt.) Atkritumu zaļā saraksta kategorijas GC 020 nozīmē?

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša, vai Atkritumu zaļajā sarakstā minēto atkritumu kombināciju, kas nav minēta šajā sarakstā, var uzskatīt vai tā ir jāuzskata par Atkritumu zaļajā sarakstā minētiem atkritumiem un vai par šīs atkritumu kombinācijas pārvadāšanu pārstrādei ir jāpaziņo?

3) Vai šajā sakarā ir nepieciešams, lai šie atkritumi tiktu piedāvāti vai transportēti atsevišķi?"

25. *OMS*, Komisija, kā arī Nīderlandes un Portugāles valdības saskaņā ar Tiesas Statūtu 23. pantu iesniedza apsvērumus. *OMS*, Komisija un Nīderlandes valdība piedalījās tiesas sēdē.

IV — Juridiskā analīze

A — *Par pirmo jautājumu*

26. Uzdodot pirmo jautājumu, iesniedzējtiesa vēlas uzzināt, vai šajā lietā vadus, kas sastāv no PVC un vara un kuru diametrs ir atšķirīgs, var atbilstoši kategorijai GC 020 klasificēt kā elektroniskos lūžņus un pārvadāt bez iepriekšējas paziņošanas kā Atkritumu zaļā saraksta atkritumus.

27. *OMS* šajā sakarā apgalvo, ka kategorija GC 020 neietver izsmeļošu, bet gan drīzāk aptverošu sarakstu, kura noteicošais elements, lai klasificētu atkritumus kā "elektroniskos lūžņus", atrodams to sastāvā un, kā tas ir vadu un stiepļu gadījumā, to mājturības vai sadzīves izcelsmei, vai arī to izmēram, it īpaši diametra un/vai garuma izteiksmē, nav ne mazākās nozīmes. Tā kā minētās regulas mērķis ir aizsargāt vidi, vadi ietilpst šajā kategorijā pat tad, ja vielas, no kuriem tie sastāv, nebūtu tā piesārņoti, ka to pārstrādes

procesā varētu rasties risks cilvēku veselībai un vides aizsardzībai. Tādējādi minētie vadi, kuri kā vairums elektronisko vadu un stiepļu sastāv no vara un PVC, kas nav piesārņoti ar citiem materiāliem, būtu jāuzskata par elektroniskajiem lūžņiem un tos varētu pārvadāt bez obligātā iepriekšējā paziņojuma.

28. Kategorijas GC 020 paplašināto interpretāciju *OMS* pamato ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 27. janvāra Direktīvu 2002/96/EK, kas paredz vienotu kārtību rīcībai ar elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem [10] tiktāl, ciktāl abu iekārtu apglabāšana vai pārstrāde nerada atšķirīgu risku videi to identiskā sastāva dēļ.

29. Savukārt Nīderlandes valdība uzskata, ka Regulas mērķis, kāds tas ir izklāstīts no pirmā līdz piektajam un astotajā apsvērumā un apstiprināts Tiesas spriedumā lietā Parlaments/Komisija [11], proti, nodrošināt augsta līmeņa aizsardzību videi un cilvēku veselībai, prasa a) ierobežotu vienkāršotas kārtības piemērošanu, kas paredzēta atkritumu, kas minēti Atkritumu zaļajā sarakstā, pārvadājumiem, lai tos pārstrādātu, tiktāl, ciktāl tā atkāpjas no parastā kontroles režīma, ko ieviesusi Regula, un b) šauru tajā uzskaitīto atkritumu kategoriju interpretāciju.

30. Saskaņā ar šo šauro interpretāciju, lai atkritumi ietilptu kategorijā GC 020, noteicošais elements ir "izcelsme", kas jāsaprot kā "piederība elektroniskām iekārtām", kam būtu noteikti jāatšķiras no elektriskajām iekārtām, uz kurām skaidri attiecas kategorija GC 010.

31. Tādējādi, tā kā minētie atkritumi transporta pavadzīmēs ir apzīmēti kā elektriskie vadi, un ar to ir jāsaprot "zem zemes lietojami vadi elektrības pārvadīšanai", Nīderlandes valdība secināja, ka pēdējie minētie nevar ietilpt Atkritumu zaļā saraksta kategorijā GC 020.

10 — Elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumu Direktīva (EEIA) — Kopīga Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas deklarācija par 9. pantu (OV L 37, 24. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 8. decembra Direktīvu 2003/108/EK (OV L 345, 106. lpp.).

11 — 1994. gada 28. jūnija spriedums lietā C-187/93 (*Recueil*, I-2857. lpp., 18.–23. punkts).

32. Pēc manām domām, un kā to tiesas sēdē norāda Komisija, kategorijas GC 020 semantiskā analīze atklāj, ka jēdzieniem "atlikumi" un "sastāvdaļas" ir tikai aprakstoša nozīme, bet tā nav noteicoša, lai veiktu atkritumu klasifikāciju. Tāpat nevar uzskatīt minēto atkritumu vispārīgo sastāvu (šajā lietā varš un PVC, no kā sastāv vairums vadu un/vai stiepļu), kas nav pieminēti šajā kategorijā, par noteicošu, lai tos iedalītu kategorijā GC 020, un tāpat tas attiecas uz to iespējamo "mājturības vai sadzīves" izcelsmi.

33. Vienīgais kritērijs, kas nosaka atkritumu piederību minētajai kategorijai, ir to raksturs. Kategorijā GC 020 patiešām ietilpst elektroniskie lūžņi, kuru vidū kā vienkāršs piemērs minēti vadi un stieples. Izšķirošais iedalījuma kritērijs tātad ir atkritumu "elektroniskais" raksturs, tas ir, vai tie pieder vai ir piederējuši pie elektroniskajām iekārtām neatkarīgi no to sastāva, izmēriem vai sadzīves/mājturības izcelsmes.

34. Šo interpretāciju apstiprina, pirmkārt, jēdziena "elektronisks" viendabīgums dažādo valodu redakcijās un, otrkārt, vispārējās kategorijas GC (citi metālus saturoši atkritumi), kurā ietilpst arī specifiskā apakškategorija GC 020, sistēma. Kategorija GC 010, kuras piemērošana, šķiet, ir pilnībā atkarīga no atkritumu izcelsmes no elektriskajām iekārtām un to sastāva ("sastāv tikai no metāliem vai to sakausējumiem") [12], ir šīs vispārējās kategorijas pirmais iedalījums. Nākamā kategorija — GC 020, par kuru ir runa un kuras piemērošanas joma ir šaurāka, jo tā ietver tikai elektroniskas izcelsmes atkritumus, "kas ir derīgi parasto metālu un dārgmetālu reģenerācijai", ir tai pretstatā.

35. No tā izriet, ka ne visi vadi vai stieples, kas, kā es to jau norādīju, ir tikai vienkārši uzskaitīti kā piemēri, ietilpst kategorijā GC 020, bet tikai tie, kas ir daļa vai ir bijuši daļa no iekārtām, ko var kvalificēt kā elektroniskas.

36. Turklāt attiecībā uz Direktīvu 2002/96, tā saucamo EEIA Direktīvu, ja arī tā ievieš kopīgu elektrisko un elektronisko atkritumu pārstrādes sistēmu, kas būtu apstāklis, kas liktu uzskatīt, ka minēto atkritumu kategoriju atšķirības nav būtiskas, tos klasificējot Atkritumu zaļā saraksta nozīmē, tomēr šajā sakarā ir jāizsaka daži apsvērumi.

37. Pirmkārt, ir jāatgādina, ka šai direktīvai ir ierobežota nozīme šajā lietā, jo pamata prāvas faktu rašanās laikā tās transpozīcijas termiņš vēl nebija beidzies.

12 — Skat. iepriekš 7. zemsvītras piezīmi.

38. Otrkārt, gan hronoloģiska rakstura argumenti, gan autonomi juridiskā pamata un piemērošanas jomas argumenti ir pretstatā *OMS* argumentiem. It īpaši ir bīstami interpretēt Regulas normas automātiski, ņemot vērā vēlāk radušos tiesību aktu un it īpaši direktīvu, kas pieņemta deviņus gadus vēlāk. Turklāt, runājot par tās piemērošanas jomu, direktīva neskar minētās regulas piemērošanu.

39. Visbeidzot, atšķirības starp Regulas kategorijās GC 010 un GC 020 minētajām elektriskām iekārtām un elektroniskajām iekārtām ir minētas Regulā Nr. 1013/2006/EK [13], kas aizstāj Regulu un kas ir pieņemta četrus gadus pēc minētās direktīvas.

40. Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, es uzskatu, ka atšķirība starp atkritumu kategorijām atkarībā no to elektroniskās vai elektriskās "izcelsmes", ir būtiska, arī ņemot vērā ar EEIA Direktīvu 2002/96/EK ieviesto kārtību.

13 — Minēts iepriekš 2. zemsvītras piezīmē. Šajā sakarā ir jāuzsver, ka, ievērojot šīs regulas III pielikumu (Zaļais saraksts), iedalījums kategorijā GC 010 un GC 020 ir pārāks par Bāzeles konvencijas IX pielikumā kategorijā B 1100 minēto klasifikāciju, kas ir transponēta Regulas B saraksta I nodaļas V pielikumā, pakļaujot elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumus vienai kārtībai.

41. Pēc visu šo elementu noskaidrošanas iesniedzējtiesai būs jānoskaidro, jo faktisko apstākļu pārbaudīšana neietilpst Tiesas kompetencē, minēto vadu "izcelsme" no elektroniskām iekārtām — aspekts, par kuru lietas dalībnieki tiesas sēdē nebija vienisprātis, lai, iespējams, tos varētu iekļaut Regulas kategorijā GC 020, un tādējādi uz to pārvešanu attiektos vienkāršota procedūra, kas paredzēta Atkritumu zaļajā sarakstā.

B — *Par otro un trešo jautājumu*

42. Turpinājumā ir jāanalizē kopā otrais un trešais jautājums, ar kuriem iesniedzējtiesa būtībā lūdz Tiesu precizēt, vai Atkritumu zaļajā sarakstā iekļautu vielu kombinācija, kas pati šajā sarakstā nav minēta, ir jāuzskata vai to var uzskatīt par Atkritumu zaļā saraksta vielu un vai šajā sakarā ir vajadzīgs, ka abi šo kombināciju veidojošie elementi tiek piedāvāti vai pārvadāti atsevišķi.

43. Šis precizējums ir svarīgs, jo, uz to balstoties, ir iespējams noteikt to pārvadājumiem piemērojamo kontroles kārtību, kas paredzēta attiecīgajā regulā: ja uzskatām, ka Atkritumu zaļā saraksta vielu kombinācijas ietilpst šajā sarakstā, tad var uzskatīt, ka saskaņā ar iepriekš minētās Regulas Nr. 1547/1999 D pielikumu par to pārvadājumu nebija jāpaziņo Ķīnai. Turpretī, ja

nepieļaujam, ka "zaļo" vielu kombinācijas ietilpst Atkritumu zaļajā sarakstā, jo tās nav atrodamas nevienā no Regulas pielikumiem, ir jāsecina, ka uz tām bija jāattiecina iepriekšējās paziņošanas procedūra, kas noteikta vielu, kas uzskaitītas Atkritumu sarkanajā sarakstā (Regulas 15. pants), pārvadājumiem.

44. No jauna atsaucoties uz minētās regulas mērķi, kas ir vides un cilvēku aizsardzība, Nīderlandes valdība attiecībā uz otro un trešo jautājumu aizstāv Atkritumu zaļā saraksta šauru interpretāciju, ko pamato ar dažādiem argumentiem. Pirmkārt, šajā sarakstā iekļauti dažādu veidu atkritumi, kas sastāv no divu "zaļo" vielu kombinācijas, kas ļauj pieļaut, ka sarakstam ir visaptverošs un obligāts raksturs. Otrkārt, Nīderlandes valdība uzsver, ka kādas vielas iekļaušana Atkritumu zaļajā sarakstā ir iepriekšējas riska, kas saistīts ar šīs vielas attīrīšanu atsevišķi, izvērtēšanas rezultāts, tāpēc no šī saraksta ir jāizslēdz kombinētas vielas, kuru tajā nav, ja tās nav bijušas ar to reģenerāciju saistītā iespējamā riska izsvēršanas priekšmets.

45. Visbeidzot, Nīderlandes valdība apgalvo, ka gadījumā, kad kombinācijā ietilpst vairākas "zaļās" vielas, varētu pastāvēt izteikts risks videi, ja tikai viena no vielām tiktu reģenerēta, bet otra — apglabāta. Šādā gadījumā šāda riska iespēja bez šaubām liek izslēgt šīs kombinācijas no kārtības, kas paredzēta Atkritumu zaļajam sarakstam. Pēc Nīderlandes valdības uzskata, tas būtu noticis arī šajā gadījuma, jo, kā tā uzskata, varš, no kā parasti sastāv elektriskie vadi, tiktu reģenerēts ķīnā, veicot nekontrolētu PVC sadedzināšanu.

46. Šo šauro Atkritumu zaļā saraksta interpretāciju atbalsta Portugāles valdība.

47. Turpretī *OMS* uzskata, ka divu Atkritumu zaļā saraksta vielu kombinācija, ko paredzēts attīrīt, nerada citu risku videi, kā vien to, kas attiecas atsevišķi uz vielām, kas veido šo kombināciju, ja šī veida atkritumi ietverti Atkritumu zaļajā sarakstā. Šo interpretāciju nostiprina, kā es minēju iepriekš, dažādās dalībvalstīs, kā arī Ķīnā, kas ir minētā pārvadājuma galamērķa valsts, lietotā prakse.

48. Iepriekš izvirzīto apgalvojumu apstiprina arī ESAO 2001. gada lēmums [14], pēc kura Atkritumu zaļā saraksta kārtību piemēro

14 — 2002. gada 21. maija C(2001) 107, galīgā redakcija.

tikai "zaļajām vielām", kas kombinētas savā starpā, ja vien to saliktā forma nepasliktina saprātīgo pārstrādi no ekoloģiskā viedokļa. *OMS* uzskata, ka šis lēmums ir svarīgs minētās Regulas ieviestās kārtības interpretācijas instruments, pat ja tas nav piemērojams šajā lietā, jo Ķīna neietilpst šajā organizācijā.

49. Komisija, lai arī tā atbalsta *OMS* aizstāvēto plašo Atkritumu zaļā saraksta interpretāciju, savukārt uzskata, ka nevar automātiski piemērot normu, saskaņā ar kuru Atkritumu zaļā saraksta vielu kombināciju pārvadājumi ir atbrīvoti no obligātas paziņošanas procedūras. Riska, kas saistīts ar divu savā starpā kombinētu "zaļo" vielu pārstrādi, izvērtēšanai turpretī būtu jānotiek atkarībā no situācijas katrā konkrētajā gadījumā. Taču gadījumā, kas mūs nodarbina, un ņemot vērā ar PVC attīrīšanu saistīto risku, nevarētu pieļaut, ka minētie vadi tiktu iekļauti Atkritumu zaļajā sarakstā, jo tad šī veida atkritumi būtu jāizslēdz no procedūrām, kas piemērojamas tajā nosaukto vielu pārvadājumiem.

50. Es uzskatu, ka, lai gan Atkritumu zaļā saraksta uzskaitījums pirmajā mirklī šķiet aptverošs un obligāts attiecībā uz gadījumiem, kad ir izslēgtas atkritumu pārvadājumu kontroles procedūras, ko kodificē minētā Regula, vairāki elementi ir pretrunā šādai šaurai minētā saraksta izpratnei.

51. Pirmkārt, ja ir taisnība, ka Atkritumu zaļajā sarakstā iekļautie atkritumi pārstāv īpašu kategoriju, kas saskaņā ar Regulas 1. panta 3. punktu neietilpst tās piemērošanas jomā, un ka parasti, nebūdami bīstami, tie ir atbrīvoti no minēto tiesību aktu ieviestās kontroles sistēmas, es tomēr neuzskatu, ka no šiem apstākļiem būtu jāsecina, ka sarakstam ir visaptverošs un obligāts raksturs, jo šāda izpratne, manuprāt, būtu pretrunā gan Regulas mērķiem, gan Atkritumu zaļā saraksta ievada formulējumam.

52. Patiešām, šajā ievadā, kas ir svarīgs ne tikai sava formulējuma dēļ, bet arī tā nozīmes, nosakot Regulas mērķus, dēļ, šajā sakarā paredzēts, ka "neatkarīgi no tā, vai tie ir iekļauti" Atkritumu zaļajā sarakstā, atkritumus nevar pārvadāt kā šim sarakstam piederīgus, "ja tie ir piesārņoti ar citiem materiāliem", jo ar to saistītais risks pieaug tik nozīmīgi, ka tos var jau piedēvēt Atkritumu dzeltenajam vai Atkritumu sarkanajam sarakstam, vai arī, ja to pareiza reģenerācija kļūst neiespējama šī piesārņojuma dēļ.

53. Otrkārt, Atkritumu zaļā saraksta ievada atvērtais raksturs, kas izriet no norādītās iespējas izslēgt no tajā noteiktās kārtības atkritumus, kas tajā ietilpst [15], nav atsevišķs elements: to var atrast Atkritumu zaļā saraksta dažādās kategorijās minētajos izteicienos, kā "tostarp, bet ne tikai", "citi", "citi [..], piemēram, [..]". Šie formulējumi arī nozīmē, ka, pat ja tās nav skaidri minētas Atkritumu zaļajā sarakstā, vielas var uzskatīt par sarakstam piederošām, ja tās var attiecināt uz noteiktām īpašām "zaļo" atkritumu kategorijām.

54. Treškārt, un noteikti ne — visbeidzot, Tiesai bija iespēja izteikties par Atkritumu zaļā saraksta ievada nozīmi savā spriedumā lietā *Beside* un *Besselsen*, kur tā apgalvoja, ka jēdzieni "sadzīves/mājturības atkritumi", kas minēti Atkritumu dzeltenā saraksta kategorijā AD 160 Regulas III pielikumā, redakcijā, kas izriet no Lēmuma Nr. 94/721, ietver, no vienas puses, atkritumus, kas minēti Regulas Atkritumu zaļajā sarakstā, kas sajaukti ar citas šī paša saraksta kategorijas atkritumiem, un ka "sadzīves/mājturības atkritumi" nezaudē savu "dzelteno atkritumu" raksturu un tādējādi neietilpst Atkritumu zaļajā sarakstā, ja vien tie ir savākti atsevišķi vai arī atbilstoši sašķiroti.

55. Šī sprieduma 34. punktā Tiesa apgalvoja, ka jēdzieni "sadzīves/mājturības atkritumi", kas minēti Atkritumu dzeltenajā saraksta kategorijā AD 160 Regulas III pielikumā, redakcijā, kas izriet no Lēmuma 94/721, ietver, no vienas puses, atkritumus, kas minēti šīs regulas II pielikuma Atkritumu zaļajā sarakstā, un, no otras puses, atkritumus, kas minēti Atkritumu zaļajā sarakstā, kas nelielās devās sajaukti ar vielām, kas neietilpst šajā sarakstā. Es nedomāju, ka uz šo sprieduma punktu var atsaukties tā, kā to dara Nīderlandes valdība šajā procesā un prokuratūra pamata prāvā, apgalvojot, ka Regulas vispārējā struktūrā Atkritumu zaļā saraksta atkritumiem noteiktajai kārtībai ir izņēmuma raksturs un ka tādēļ Atkritumu zaļais saraksts ir jāsaprot šaurā nozīmē.

56. Lai pareizi saprastu šo apgalvojumu, vispirms būtu jāņem vērā jautājums, uz kuru Tiesa ir atbildējusi sava sprieduma 32.–

15 — Šajā sakarā ir jāatzīmē, ka starp Regulas dažādu valodu redakcijām nav vienveidības: patiešām, piemēram, itāļu, portugāļu un angļu redakcijās izmantots formulējums "indipendentemente dal fatto che vi figuri o meno", "regardless of wether or not wastes are included", "independentemente de estarem ou nao incluidos", spāņu un franču versijas aprobežojas, norādot "independientemente de su inclusion", "indépendamment de son inclusion", šie pēdējie formulējumi mazāk kontrastē ar Zaļajā sarakstā ietverto neiespējamo visaptverošo un obligāto uzskaitījuma raksturu.

34. punktā, un jāattiecina tās 34. punktā izklāstītā pozīcija uz visu argumentāciju.

57. Runājot par pirmo punktu, nevar atstāt bez ievērības faktu, ka, kā Tiesa to jau ir norādījusi sava sprieduma 21. punktā, tai ir lūgts lemt par atkritumiem, kas parasti ir sajaukti ar citiem atkritumiem, ko mēs vienosimies saukt par "ārējo piesārņojumu", un tātad ne par maisījumu, ko varētu kvalificēt kā "raksturīgu savienojumu", kāds ir arī šīs lietas priekšmets.

58. Kā mēs redzējām, Tiesa savā spriedumā lietā *Beside* un *Besselsen* apgalvoja, ka minētajiem atkritumiem jābūt pareizi atdalītiem, lai tos varētu kvalificēt kā Atkritumu zaļā saraksta atkritumus, jo strīds pamata prāvā attiecās uz "piesārņojumu" ar ārējiem materiāliem, proti, vienu gadījumu, kad vairākas vielas, kuras varēja kvalificēt kā "zaļās", pārvešanas laikā saskārās ar citām, kas nepiederēja šai kategorijai, tādējādi padarot neiespējamu pareizu klasifikāciju. Tātad bija nepieciešama pienācīga atdalīšana un atlase, lai varētu identificēt un kvalificēt zaļos atkritumus, lai novērstu to, ka starp vielām, kas klasificētas kā piederošas Atkritumu zaļajam sarakstam, slēpjas tādas vielas, kuru attīrīšana nebūtu bez riska videi.

59. Šajā lietā mēs turpretī saduramies ar atkritumu kombināciju, ko varētu nosaukt par raksturīgu savienojumu, tas ir, vielu savienojumu, kuru atdalīšana — vai to īsteno ar PVC sadedzināšanas palīdzību vai ar tā mehānisku atdalīšanu no vara — jau ir pirmais pārstrādes posms Direktīvas 75/442/EEK [16] nozīmē. No tā izriet, ka ne atkritumu pārvadātājs, ne ražotājs nevarēja veikt atlasi, lai atdalītu minētās vielas.

60. Tādējādi "pienācīgas šķirošanas un pareizas atsevišķas savākšanas" kritēriju, ko Tiesa minēja atkritumu tā sauktās ārējās piesārņošanas gadījumā, nav iespējams attiecināt uz divu atsevišķu vielu "raksturīgu savienojumu".

61. Runājot par kontekstu, kādā Tiesa izdarīja secinājumu, kas lasāms sprieduma lietā *Beside* un *Besselsen* 34. punktā, jāatzīmē, ka, lai nonāktu līdz šādam secinājumam, tā tik tiešām 32. punktā paziņoja, ka "sadzīves/mājturības atkritumi" nezaudē savu "dzelteno atkritumu" raksturu un tādējādi neietilpst Atkritumu zaļajā sarakstā, ja vien tie savākti atsevišķi, vai arī, ja tie pienācīgi sašķiroti, tā to darīja, balstoties uz skaidru un pamatotu motivāciju, kas izteikta sekojošajā 33. punktā, un *kas*, tuvāk aplūkota, *ietver kritēriju, kas*

16 — It īpaši Komisija min Direktīvas II B pielikuma R 4 un R 11 fāzes, proti, attiecīgi "Metālu un to savienojumu otrreizējā pārstrāde/reģenerācija" un "To atkritumu izmantošana, kuri rodas no jebkuras darbības, kas numurēta ar R 1 līdz R 10".

pēc Tiesas uzskata jāpiemēro. Patiešām, 33. punktā ir teikts: "kā tas izriet no Atkritumu zaļā saraksta ievada, neatkarīgi no tā, vai atkritumi ir iekļauti šajā sarakstā vai nav, tos nedrīkst pārvietot kā zaļos atkritumus, ja tie ir tiktāl piesārņoti ar citiem materiāliem, ka a) ar atkritumiem saistītais risks palielinās tādā mērā, ka šos atkritumus ir lietderīgi iekļaut Atkritumu dzeltenajā vai Atkritumu sarkanajā sarakstā, vai b) atkritumus nav iespējams reģenerēt videi draudzīgā veidā". Tātad kritērijs, kam Tiesa piešķir nozīmi, pirmkārt, ir tas, ka, pat ja no Atkritumu zaļā saraksta var vienkārši izslēgt vispārīgu savienojumu vai vienu vielu, tā mērķis ir samazināt ietekmi uz raksturīgajiem sajaukumiem; turklāt it īpaši runa ir par kritēriju, kas izslēdz viennozīmīgi, jo Tiesa uzskata, ka Atkritumu zaļajam sarakstam ir izņēmuma raksturs vai arī tas katrā ziņā ir jāinterpretē visaptveroši un vispārīgi, tajā paredzēto kārtību attiecinot tikai uz "zaļo" atkritumu vielu, kas tajā ir minētas īpaši, savienojumiem. Vienīgais, ko var no tā izsecināt, ir tas, ka Atkritumu zaļajā sarakstā iekļautu elementu kombinācija ir jāvērtē atkarībā no situācijas, ņemot vērā konkrētos apstākļus.

62. Šie apsvērumi liek secināt, ka Kopienu likumdevējs nav vēlējies izslēgt Atkritumu zaļajā sarakstā paredzētās kārtības piemērošanu ne tikai zaļo vielu ārējam piesārņojumam ar citiem materiāliem, bet arī tā sauktajam raksturīgajam piesārņojumam, ar nosacījumu, ka nepieaug risks, kas saistīts ar šo vielu pārstrādi galamērķa valstī.

63. Šo situāciju apstiprina ģenerāladvokāta Džeikobsa [*Jakobs*] viedoklis secinājumu lietā *Beside* un *Besselsen* 33. punktā a) attiecībā uz to viedokli, ka "zaļos" atkritumus, kas pieder pie vispārējas kategorijas, nevar sajaukt ar citas vispārējas kategorijas atkritumiem, lai varētu saņemt atbrīvojumu no obligātās paziņošanas, viņš precizēja, ka šo viedokli tomēr nevar piemērot attiecībā uz "raksturīgu savienojumu", un b) kvalificēja kā raksturīga savienojuma atkritumus stikla pudeli ar papīra etiķeti, kas noteikti ir līdzīgi šai lietai, kas attiecas uz vadiem ar vara kodoliem, kas apvilkti ar PVC izolāciju [17].

64. Iepriekš izklāstīto interpretāciju, manuprāt, apstiprina ne tikai Atkritumu zaļā saraksta vispārējā struktūra un mērķi, bet arī Kopienas sistēmas apslēptie vispārējie mērķi atkritumu pārvadāšanas jomā.

17 — Skat. ģenerāladvokāta Džeikobsa 1997. gada 23. oktobrī sniegtos secinājumus iepriekš minētajā lietā *Beside* un *Besselsen*.

65. Jāatgādina, ka, kā tas ir tieši precizēts Regulas četrpadsmitajā apsvērumā, Atkritumu zaļā saraksta mērķis ir nepakļaut parastajām kontroles procedūrām to vielu, kas paredzētas pārstrādei un kuru apstrāde nerada risku videi un cilvēku veselībai, pārvadājumus. Šis mērķis ir saistīts ar to, lai, pirmkārt, koncentrētu kompetento iestāžu darbu uz atkritumu, kas rada konkrētu risku videi, pārvadājumiem, izvairoties no pārāk liela skaita paziņojumu, ko nevar uzskatīt par nepieciešamiem, un, otrkārt, veicinātu pārstrādes "tirdzniecību", vienkāršojot procedūras, kas paredzētas atkritumu pārvadājumiem, lai tos šādi apstrādātu.

66. Šiem mērķiem neatbilstu uzskats, ka divām vielām, kas pašas par sevi nerada videi risku, kas saistīts ar to pārstrādi, a) nevar piemērot Atkritumu zaļajā sarakstā paredzēto kārtību tikai tā vienīgā iemesla dēļ, ka šīs vielas pielīdzināmas raksturīgiem savienojumiem, pat ja, ņemot vērā to kombinēto formu, to pārstrāde videi draudzīgā veidā nekādā gadījumā nav apdraudēta, un b) tās visos gadījumos un neskatoties uz to, ka nepastāv risks, ir pakļautas stingrākai kontroles kārtībai, kas paredzēta to vielu pārvadāšanai, kas tiek uzskatītas par bīstamām (tās, kas uzskaitītas Atkritumu sarkanajā sarakstā).

67. Turklāt iepriekšējā punktā izklāstītā šaurā interpretācija nav iespējama, ņemot vērā pašas Regulas mērķus.

68. Lai gan tik tiešām Regulas mērķis vispārīgi ir ieviest kontroles procedūru harmonizētu kārtību, lai ierobežotu minēto atkritumu kustību, ar mērķi nodrošināt dabīgo resursu aizsardzību, tomēr ir jāatzīmē, ka kontroles kārtības kopums ir balstīts principiālu nošķiršanu starp to, vai tie ir paredzēti "apglabāšanai" vai "reģenerācijai".

69. Lai gan vides aizsardzības nolūkā Regulā ir mēģināts ar kontroles procedūru palīdzību ierobežot atkritumu, kurus paredzēts apglabāt, piemērojot "pašpietiekamības un tuvuma" principus, pārvietošanu pāri robežām, šo principu piemērošana nav iespējama to atkritumu gadījumā, kas ir paredzēti vienīgi pārstrādei [18]. Attiecībā uz tiem Kopienu likumdevējs ir paredzējis brīvās aprites kārtību, lai veicinātu pārstrādi, tikai ar vienu noteikumu, ka pārvadāšana nerada risku videi, dodot uzņēmējam iespēju veikt šī veida atkritumu apstrādi tajās valstīs un uzņēmumos, kas piedāvā visizdevīgākos ekonomiskos nosacījumus.

18 — Šajā sakarā skat. cita starpā 1998. gada 25. jūnija spriedumu lietā C-203/96 *Dusseldorp* u.c. (*Recueil*, I-4075. lpp., 32.–34. punkts).

70. No tā izriet, ka, ņemot vērā iepriekš minētos mērķus vienkāršot administratīvās procedūras un veicināt atkritumu iesaistīšanu no jauna produktīvā ekonomiskajā apritē, jāuzskata, ka uz vielu, kas atsevišķi atrodamas Atkritumu zaļajā sarakstā, kombinācijām ir jāattiecina tajā noteiktā kārtība, pat ja tās nav minētas kombināciju veidā, bet saraksta ievada a) un b) apakšpunktā paredzētie nosacījumi ir ievēroti.

71. Es uzskatu, ka atkritumu kombinēto formu pārvadāšana ir jāpakļauj Atkritumu zaļajā sarakstā paredzētajai kārtībai, ja ir izpildīti noteikti nosacījumi, it īpaši, a) ja runa ir par divu vielu, kas ietilpst Atkritumu zaļajā sarakstā, kombināciju, b) ja šis kombinēto atkritumu veids ir paredzēts pārstrādei, piemērojot Direktīvu 75/442, un ja c) minēto vielu kombinētā forma nerada to piesārņošanu tādā veidā, ka palielinās risks videi, kas saistīts ar to pārstrādi, salīdzinājumā ar gadījumu, ja tās tiktu apstrādātas atsevišķi.

72. No tā izriet, ka šajā lietā, pirmkārt, ir jāpārbauda, vai minētie vadi ir paredzēti reģenerācijai galamērķa valstī, it īpaši pārliecinoties, ka apstrādes pirmais posms, kam tie tiks pakļauti, ir uzskatāms par "pārstrādes" darbību Direktīvas 75/442[19] B pielikuma klasifikācijas izpratnē. It īpaši, pieņemot, piemēram, ka pirmā apstrāde, kurai minētie vadi tiks pakļauti, ir vara kodola atdalīšana no PVC izolācijas, tai būtu jānorit atbilstoši kādai no iepriekš minētās direktīvas B pielikuma darbībām, lai tā tiktu kvalificēta kā "pārstrāde".

73. Otrkārt, ir jānosaka, vai, ņemot vērā kombinēto formu, tomēr ir iespējams videi draudzīgā veidā pārstrādāt abas vielas, no kā sastāv vadi, un vai videi netiek radīts lielāks risks, nekā tas, kas saistīts ar vara un PVC pārstrādi atsevišķi.

74. Turklāt, pamatojot iepriekš minēto Atkritumu zaļā saraksta interpretāciju, jāatgādina, ka ne vien Spānijas, proti, atkritumu nosūtītājas valsts, bet arī tranzīta valsts — Nīderlandes — tiesību sistēmā atkritumi, kas sastāv no kombinētām Atkritumu zaļā saraksta vielām, bet kas tur nav iekļautas saliktā formā, tiek uzskatīti par piederīgiem Atkritumu zaļajam sarakstam vismaz tiesu

19 — Kā mēs to jau redzējām, viens no Regulā paredzētajiem kritērijiem, lai noteiktu kontroles kārtību, kādai ir pakļauta atkritumu pārvadāšana, ir Regulas mērķis; šajā sakarā ir jākvalificē pirmā darbība, kurai atkritumi tiks pakļauti (skat. šajā sakarā 2003. gada 3. aprīļa spriedumu lietā C-116/01 *Sita* (*Recueil*, I-2969. lpp., 40.–49. punkts). Tikai tad, ja pirmā pārvadājamo atkritumu apstrādes darbība var tikt kvalificēta kā "pārstrāde" Direktīvas 75/442 izpratnē, pirmais nosacījums, lai uz minēto pārvadājumu attiecinātu Zaļā saraksta kārtību, būs izpildīts.

lēmumos. Tieši to Spānijas gadījumā atklāj *OMS* iesniegtie rakstiskie apsvērumi un Nīderlandes gadījumā — *Rechtbank te Rotterdam* rīkojumā par prejudiciālu jautājumu uzdošanu minētā atsauce uz *Raad van State* (Valsts Padome) 2005. gada 11. maija spriedumu.

75. Turklāt es uzskatu, ka šo Atkritumu zaļā saraksta interpretāciju nevar noliegt, kā gluži pretēji apgalvo Nīderlandes valdība, tādēļ, ka tajā ir skaidri minētas atkritumu, kas sarakstā minēti atsevišķi, kombinācijas, piemēram, "lietotas riepas" kategorijā GK 020 vai "vienreizlietojami fotoaparāti bez baterijām" kategorijā GO 050. Manuprāt, te ir runa par tipiskām atkritumu kombinācijām, par kurām Kopienu likumdevējs vienkārši vēlējies izteikties tieši lietderības dēļ un vienkāršu piemēru veidā.

76. Tāpat apsvērumus, kurus es izklāstīju 70. un turpmākajos punktos, neietekmē fakts, ka minētā regula nesen ir aizvietota ar Regulu Nr. 1013/2006, kas it īpaši regulē tā saucamo sajaukto atkritumu, kas Atkritumu zaļajā sarakstā uzskaitīti atsevišķi un tur nav minēti kombinētā formā, pārvadājumus, paredzot, ka Atkritumu zaļā saraksta kārtība piemērojama vienīgi attiecībā uz tiem sajaukumiem, kas ne tikai sastāv no divām "zaļajām" vielām, bet arī ir iekļauti īpašajā pielikumā (III A), ko varēs publicēt pēc dalībvalstu piedāvājuma, piemērojot komitoloģijas procedūru. Šo sistēmas maiņu skaidri pamato prasība līdzsvarot vides aizsardzību un tiesisko drošību, ko var labāk nodrošināt ar sistēmu, kuras pamatā ir katrā konkrētajā gadījumā formulēti vērtējumi par sistēmu, kas balstās uz detalizētiem noteikumiem, kurus var precīzi piemērot.

77. Tomēr fakts, ka pirms šīs likumdošanas attīstības piemērojamai kārtībai bija raksturīgas iezīmes, kuras es iepriekš uzsvēru, parāda, ka jauno atkritumu pārvadājumu jomā paredzēto kārtību nevar piesaukt, piemērojot veco kārtību, un it īpaši saskaņā ar principu *nulla poena sine lege*, jo minētā kārtība, kā to konkrēti pierāda šīs lietas fakti, tiek piemērota kopā ar soda sankciju sistēmu.

V — Secinājumi

78. Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, es piedāvāju Tiesai atbildēt uz *Rechtbank te Rotterdam* uzdotajiem jautājumiem šādi:

1) vadu atlikumi ietilpst Padomes 1993. gada 1. februāra Regulas (EEK) Nr. 259/93 par uzraudzību un kontroli attiecībā uz atkritumu pārvadājumiem Eiropas Kopienā, ievešanu tajā un izvešanu no tās Atkritumu zaļā saraksta (II pielikums) GC 020 kategorijā;

2) Regulas (EEK) Nr. 259/93 Atkritumu zaļajā sarakstā iekļautu vielu kombināciju, kas pati Atkritumu zaļajā sarakstā nav minēta, var uzskatīt par tam piederošu un tādu, kas pakļauta tajā paredzētajai pārvadāšanas kārtībai, ja pārvadājuma mērķis ir pārstrādāt šos atkritumus galamērķa valstī un ja ir ievēroti Atkritumu zaļā saraksta ievada a) un b) apakšpunkta nosacījumi;

3) ja ir kombinētas vairākas Regulas (EEK) Nr. 259/93 Atkritumu zaļā saraksta vielas, tad tās nav jāpārvadā vai jāpiedāvā atsevišķi, lai uz to pārvešanu varētu attiecināt Atkritumu zaļajā sarakstā paredzēto kārtību.